

partii naleraq

12. august 2019

EM2019/170

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at indføre et tilskud til garvning af isbjørneskind, således at erhvervsfangerne får dækket 50% af den pris, de betaler for garvning, eksklusive fragt. Tilskuddet har til formål at kompensere fangerne for manglende indhandlingsmuligheder som følge af det midlertidige forbud mod international handel med grønlandske isbjørneskind.

(Medlem af Inatsisartut Jens NapãtôK', Partii Naleraq)

Begrundelse:

For erhvervsfangerne i Nord- og Østgrønland er det et problem, at de har isbjørnekvoter, men ingen indhandlingsmuligheder.

Det har tidligere været muligt at indhandle isbjørneskind til Great Greenland, men i april 2008 trådte et forbud mod internationalt køb og salg af isbjørneskind fra Grønland i kraft. Det gjorde, at det økonomiske grundlag for produktion og salg ikke længere var til stede, og Great Greenland blev nødt til at lukke for indhandlingen.

Grønland er omfattet af Washington konventionen om international handel med truede arter af vilde dyr og planter (CITES). Det samme gælder mere end 175 andre lande. CITES opererer med 3 lister over truede arter. Arterne på liste 1 er så stærkt truede, at international handel med dem er totalt forbudt. For arterne på liste II gælder, at international handel kan tillades, hvis udnyttelsen af arten er bæredygtig. Isbjørnen står på liste II.

I 2007 vurderede man, at den samlede grønlandske og canadiske fangst af isbjørne i Vestgrønland sandsynligvis var for stor til at være bæredygtig. Derefter blev der indført et midlertidigt forbud mod international handel med isbjørneskind fra Grønland. Omkring 2017 blev der gennemført en ny tælling af isbjørne i Vestgrønland, og den viste, at bestanden nu er stabil, og at fangsten er bæredygtig. Men der er fortsat det problem, at der mangler viden om bestanden i Østgrønland. Her er man i gang med at gennemføre tællinger, som led i en undersøgelse, som startede i 2014.

Tællingerne forventes afsluttet i 2020, og det betyder, at forbuddet mod international handel med isbjørneskind fra Grønland tidligst kan forventes ophævet i 2021.

Handel med isbjørneskind inden for Grønlands egne grænser er imidlertid fortsat tilladt, og selv om der ikke kan indhandles til Great Greenland, er det muligt for erhvervsfagere at få isbjørneskind garvet på Great Greenland mod betaling.

Den mulighed er der flere erhvervsfagere, som benytter. Men det kan være svært at finde pengene til både at skulle betale for fragt og for garvning, før skindet kan sælges og indbringe fangeren en hårdt tiltrængt indtægt.

Økonomisk er erhvervsfangerne vanskeligt stillet i disse år. For fangerne i vore yderdistrikter har forbuddet mod international handel med grønlandske isbjørneskind gjort tilværelsen endnu vanskeligere. Indhandlingsmulighederne er forsvundet, og det har haft økonomiske konsekvenser.

Forhåbentlig kan vi imødesee en ophævelse af forbuddet inden for få år, når undersøgelsen af isbjørnebestanden i Østgrønland er tilendebragt. Indtil da bør vi spørge os selv, hvad vi kan gøre for at lette situationen for de fagere, som – helt uforskyldt – er ramt af forbuddet.

Det er ikke fangernes skyld, at der aldrig tidligere er gennemført en undersøgelse af den østgrønlandske isbjørnebestand. Og det er ikke fangernes skyld, at afslutningen af den undersøgelse, som blev igangsat i 2014, indtil videre er blevet 2 år forsinket.

Mit forslag er, at vi frem til genåbningen af indhandlingsmuligheder for isbjørneskind yder et tilskud på 50% af den pris, som erhvervsfangerne betaler for garvning. For Landskassen vil udgiften være ret beskeden, men for den enkelte fanger vil det være en mærkbar håndsækning i en vanskelig tid.

Jeg håber på Naalakkersuisuts og de øvrige partiers støtte til mit forslag.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Great Greenland oplyser, at selskabet hvert år garver omkring 20-30 isbjørneskind mod betaling. Et tilskud på 50% vil muligt kunne indebære en forøgelse af antallet. Med en pris for garvning på 1.700 kr. pr. meter, må et tilskud på 50% således påregnes at koste landskassen omkring 85.000 kr. årligt¹.

Tilskuddet vil formentlig mest hensigtsmæssigt kunne administreres således, at afregningen sker direkte mellem Great Greenland og Grønlands Selvstyre.

¹ Overslaget bygger på en forudsætning om garvning af 40 skind årligt, med en gennemsnitslængde på 2,5 meter.

Administration af ordningen forventes ikke at indebære behov for tilførsel af administrative ressourcer.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv:

Forslaget vil indebære, at erhvervsfangere ud over fragten kun skal betale 50% af prisen for garvning af isbjørneskind. Det vil gøre det lettere at få råd til at sende et skind til garvning, så skindet senere kan sælges og indbringe fangere en indtægt.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Ingen